

કવાલી.

સખલોગ જીવર વો હય ઉધર દેખ રહે હય.
હમ દેખને વાલો કી નજર દેખ રહે હય.
કોઈ તો નીકલ આયેગા સરખાલે મોહખત.
દીલ દેખ રહે હય વો જીવર દેખરહે હય.
કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલ કા તકપના.
કુછ ગૌરસે કાતીલકા હુનર દેખ રહે હય.
પડતે તો સુના કરતેયે આશકકી હકીકત.
અખ સાંખસે વો આટ પહેર દેખ રહે હય.
ખત ગૌરકા પડતેયે જે ટાકા તો વો બોલે.
અખગારકા પરચા હય. ખગર દેખ રહે હય.
કીયું કકર હય દીદારે સનમ હજરતે વાચાઝ.
અલલાહ દીખાતા હય ગશર દેખ રહે હય.
મય દાગ હું મરતા હું ઈધર દેખીયે મુજકા.
મું ફેરકે જે આપ દીધર દેખ રહે હય.

આ પુસ્તક અનંતદાસ રામદાસીને કાવ્યાસામંતનું સાલ,
ગૌરક્ષણ મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

હુસેન મીરજા બુકસેલર,

કરીશાહ, પોસ્ટ નં ૧૩, મુંબઈ.

કીમત બે આના.

અચ્છા હય.

કાસને તુજે.

હુતના જમાલ અચ્છા હય.

અરંઝય હા... મે સખ હો ગયે ખવાહાં ઉસકે.

લેગે કહતે હય ઈશારે સે વો માલ અચ્છા હય.

હમસે પુછે કાઈ દુનયામેં હય કયા કૌ અચ્છી.

રન્ન અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય. મલાલ અચ્છા હય.

દીલતો હમદેંગે મગર પેશતર ઈતના કહદો.

હિજ અચ્છા હય તુમારા કે વિસાલ અચ્છા હય.

બાગે આલમમેં કાઈ લાખ ફલે ફુલે તો ક્યા.

શાખ ગીરતી હય ઉસીકી જો નેહાલ અચ્છા હય.

આપ પચતાયે નહી હુર સે તોખા ન કરે.

આપ ધબરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય.

કવાલી.

લગ ચલી બાદે સખા કયા કીસી મસતા નેસે.

ઝુમતી આજ ચલી આતી હય. મૈ ખાનેસે.

રહ કીસ મસત કી પિયાસી ગઈ મૈ ખાનેસે,

મૈ હડી જતી હૈ સાકી તેરે પૈમા નેસે.

ફીકર હય. દોસતકા અહવાલ. સુનાવું કેં ઉકર,

હુકદે હોતા હય કલેજ મેરા અફસા નેસે.

નીગહે મસત તેરી ગીરહી પડી દીલપે મેરે.

લગજશે પાન સંભાલી ગઈ મસતા નેસે.

વાદયેવસલકી તકરારને હમકા મારા.

ફૈસલા ખુબહુવા ખાતકે ખરજ નેસે.

મરદીયા સાફ અલગ દીલને હમે ઉલકતસે.

જે જોહે હય બેગા નેમે

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૭૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ક્રિતિએ દીપ્તિ

વિષય ૮૪૬૮ : ૧ ૪૬૮

એક યુવકને બહોત દાગ બહેક હોતેથે.
આજ સુતે હંચ નીકલે મંચ મે ખાનેસે.

ગજલ.

હસને અગર કરમ બી રીય. તો જ પ્રકે બાદ.
આપા મેરી ખબરક સીનમ ગર કરકે બાદ,
હમ દરદ કાનના હય, દીરે હસ આસના કે બાદ.
હમ જાકે. ક્યા કરે મે. દીલે મુખતે પ્રકે બાદ,
પાક. ચાહતા હય. ચોક. કહે જા હાલે દીલ.
જામતક હમારી જાત હો. રોજ. જાકે બાદ.
આ શું બેસાજે દરદ મુખતમે કેકે. ન. મંચ,
દેખે તમીય. જાહર પડી હય. દવાકે. બાદ,
દેખે હંચ દાગલુલે. બેસા. યતસે પેશતર.
ત્રીસ માંગતે હંચ ત્રીસા બેસા જાકે બાદ,
કહતે હંચ વો શીકાવતે બેદાદા જુલમપર.
આશક વો હય. બે ચાકે ત્રીસીકા જાકે બાદ,
આરામકે લીયે. હય. તુમકે આરબુએ મરગ.
એ(દાગ) આર ચેન. ન. આપા. પ્રનાકે બાદ,

કબાલી.

દીલે મહબુર કો આઝુરદા બે પાતા હું મંચ
અપને રૂઠેકા શયોરોજ મનાતાં હું મંચ.
કુશત ચે યાસ હું મકતુલે તમન્નાહું મંચ.
આર ઈસ જાંદગી ચે અશપે મરતાહું મંચ.
કુશ ખબરહી નહી અસલાહેરી મેરી બે ખબરી.
કીસકા મુશતાકહું મંચ કોનહું મંચ ક્યા હું મંચ.
જલીમો કાતીલો સફક ગજબ નાક હો તુમ.
આશીકો શેફતઓ વાતઓ શયદાહું મંચ.
આસમાં દુટપડા હય સીતમે બેજકા.
ચે હય મેરાહી કલેઝકે હાતાહું મંચ.

शमासां धुनते सहर आ जयेगी.
 जैशये हिर्ज कोरुं मुंका ने वाताहुं मयं.
 दग कीया पुछते हो मयं नही कुछ कहे सकता.
 और उस हावमें हुं शुकरहय आरुज हुं मयं
 गजल.

हातेडा गोरपे कहने डा नयाये कोरुं.
 सारही हय मेरी हसरत नयाये कोरुं.
 येने हय हुकम मेरे पास नयाये कोरुं.
 रसलीये इठ रहे हय डे मनाये कोरुं.
 रहते हय आपतो ये जन दीवे शैदा में.
 काया आ दैरमं डेउ हुंठने जये कोरुं.
 हाय कीस नाजसे कहेंता हय शये वसत सनम.
 देपतो लावतो औरा नहो आये कोरुं.
 वा उमंगो पे जे आये तो शरारत ने कहा
 नव जवां हय उनहे परदे में भीजाये कोरुं.
 आहीदा आकमें सय ओहद तुमारा भीवजय.
 आंदसी शकल अगर तुमको दीयाये कोरुं.
 वोशये वसल आनज नाजसे क्रमाते हय.
 हात दुटे जे हमें हात लगाये कोरुं.
 आपने दग को मुंली न लगया अइ सोस.
 उसको रपते हैं कलेजसे लगाये कोरुं.

कवाली.

तम की तेरी शोणी मे तो शोणी-हय हयामें.
 गमजे तेरे अन द जमें अनदाज अदामें.
 हा जातो की क्रयादहय दरगाहे पुदामें.
 रुहेम आये तेरेहीवमें असर मेरी होआमें.
 ली नामापर उसयुतकी वोही राह जुगर हय.
 सीजद का नीशां उसके हो नकसे कहे पायें.

સુનતે હંચે વો ઉશ્શાકકી આહોં પસેદીવાર.
 દીરખીયે શીકાયત હય કેગરમી હય હવામેં.
 ઉસ દામસે છુટના કેઇ આસાન હય. જલીમ.
 તુ દીલમેં હય દીલજુલદમેં હયજુલદમેં બલામેં.
 ઐ પરદા નશીં ચેતો બડે જુલમકી જહય.
 તુદીલમેં હય દીલ રન્જમેં આદતમેં બલામેં.
 વો ઉસજુતે મહવશકે બહોત આહુને વાલે.
 આંજુ શત નુમા દાગ હુયે સારી સબા મેં
 કવાલી.

તદ બીરસે કીસમતકી પુરાઈ નહીં જતી.
 બીગડીહુધ તકદીર ખનાઈ નહીં જતી.
 દીલ લેકે વો અખ જાન તલખ કરતે હંચે મુજસે.
 ચે ઐસી ધડી હયકે ઉદાઈ નહીં જતી.
 લે પીતો સહી તોખા બીહો જયગી જહેદ.
 કમખખત કેયામત અલી આઈ નહીં જતી.
 પીસા હય યહાં તક તેરી રફતારને જલીમ.
 આંધીસે મેરીખાક ઉડા ઈ નહીં જતી.
 લે હમે યહાંદીલપે હય કયા ઐક તમન્ના.
 વો તાખ જખાં ખોદસે લાઈનહીં જતી.
 લીલલાહ મેરે જખહપે તકબીરતો પડલો.
 ઇતનીસી જખાં તુમસે હીલાઈ નહીં જતી.
 ઐદાગ કહા હાલે દીલ ઉસ દુશમને જાંસે.
 નાદાન તેરે દીલકી સફાઈ નહીં જતી.

ગજલ.

ઉજર આને મેલી હૈ. પાસ ખુલા તેલી નહીં,
 ખાએસે તરકે મુલાકાત ખતાતે લી નહીં,
 મુજસે લાગર તેરી આંખોમે ખટકતે તો રહે,
 તુજસે નાચુક મેરી નઝરેમિં સમાતે લી નહીં,

મુખ પરના હાથ કે ચીત્રમન મેં લગે બેઠે હાથ,
 સાચુ છુપ તેથી નહીં સામને આતેથી નહીં,
 હોંઘુકા કતચા નચ્ચકુક. તો જ પ્રાપ્તિ કીયું હાથ,
 જ્યારે મેં તત્ત્વ નહીં રહતા હાથ. સતાતેથી નહીં,
 દેખતેથી જુને મહદીલમે. ચહ ઈશાદ હુવા.
 કાન બેઠા હાથ. ઇસે. લોગ હા તેથી નહીં,
 ગુનતજ્જર હાથ દરેરખસત. કે. યે. મરજયે તો જામ
 ફીર ચહ. એહસાન. કે હમ. છોડકે જાતેથી નહીં.
 કમ સીનીકા યે. તકાળ. કે જનાજે પે મેરે,
 પાસ આતેથી નહીં. હાથ લગા તેથી નહીં,
 છોડકર કુએ સનમ આર કહાં જાએ દાગ.
 મેહરખાં ચારસે બઠકર કાઈ પાતેથી નહીં.

ગજલ.

દોસતીકા હો જમાનેમે લરોસા કીસપર,
 તુમુજે છોડ ચલા આ દીવે શયદા કીસપર,
 યું તો માથુક ગુલો શમા લી કહલા તે હાથ.
 દેખના પેહ. હાથ કે મરતા હાથ, જમાના કીસપર,
 મિતેહાં લેનાહે દીલકા તો દીખાંદું લે કીન,
 પેહ તો સમ જો કે ફલકટુટ પડેગા કીસપર.
 ઉસકી તસવીર જો યુસુફકે સુકાબીત રખાંદું.
 દેખીયે ગીરતે હાથ ફીર અહલે તમાશા કીસપર.
 સામને ગૈરંક તુમ ફીતના મુજે કહતે હો.
 કાઈ જાતી હાથ. યે દેખો તો સરાપા કીસપર.
 કાઈ ગુલ બાગમેં ઉસ ગૈરતે ગુલસા તો નહીં.
 આખ પડતી હાથ. તેરી નરગીસે શાહેલા કીસપર.
 દાગ જાતે તો હાથ મકતલમેં પર અગ્વલ સખસે.
 દેખીયે વાર કરે વો સી તમ આસા કીસપર.

ગજલ.

યાં દીલમે ખેલાલ ચારહે વાં મન્ટે. ન જર ચાર.
 હૈ હાલ તબીઅતકા ઈધર ચાર ઉધર ચાર.
 હરવકખત હૈ ચીતવન તેરી એ શોદાગાર ચાર.
 એક દમ મે મીઝત્ર ચાર હૈ એક પલમેં નજર ચાર.
 નાકાર વો નાદાન કોઈ મુજસા ના હોગા.
 આયાન બજુત્ર યે હુનરી કોઈ હુનર ચાર.
 દીલદેકે લીયા રન્જે. અલમ વાયરે કીસમત.
 હમ સમજે યે કુછ ચાર હુવા હાય મગર ચાર
 છતાં ન બચે કોઈલી જાં બર ન હો કોઈ.
 હો ચાર સી તમ ગારહોં તેરેમે અગર ચાર.
 આપ આપ હંચ ચાર ચાર હંચ કયા આપયે ની ચાખત
 હોં લાખ જમાનેમેં અગર રશદે. કમર ચાર.
 એદાગ મયે ઈરકસે કયા જહુરકા નીસબત.
 હંચ ઈસમેં અસર ચાર વો રખતા હૈ અસર ચાર.

ગજલ.

મીલ તેહી યે બાક થી વો આંખસર આઈ હુઈ.
 ફીર ગઈ પચતકિ પલકોંતક હયાં. આઈ હુઈ.
 હરઅદા મસતાના સરસે પાવંતક છાઈ હુઈ.
 ઉપ તેરી. કાફીર જવાની જોશપર આઈ હુઈ.
 મુજકો ચેહ દાવા કોઈ તેરે સેવા દીલમેં નહી.
 ઉનકો ચેહ. ઈસજમ. અછ છી કૈ દે તન હાઈ હુઈ.
 હુટકર. રસ તેમેં પ્યાર. આહી ગયા ઉપ શોખપર.
 વો જરહે રતજદા વો ખાત ધખરાઈ હુઈ.
 સાબા ગર જહેદ કરે તોખામેં એસે વકતમેં.
 ચે. બહાર આઈ હુઈ એસી ધદા છાઈ હુઈ.
 ભોલી મુરતપર તેરી તસવીરકા વો બાંકપન.
 લખમે જહેર હય. તખસ્સુમ દીલમેં ઈતરાઈ હુઈ.

દેખકર. કાતીલકી સુરત. દાગ. દીક્ષમેં શાદશાદ.
ઔર ગમખ્વારેકિ મુંપર સુરદની છાઈ હુઈ.

ગજલ.

મરહુઆ એદીલો. હીં લેકે મુકરનેવાલે.
હાથ કાતોપે મેરે નામસે ધરનેવાલે.
દેખના જાઈ ધરઆ કહરસે ડરનેવાલે.
નીચી નજરે કીયે મહશરમેં યુજરનેવાલે.
ચેહી એકરાર ચેહી કાલ ચેહી વાદા થા.
આ દગાબાઝ ફેંસું સાજ મુકરનેવાલે.
આપ મહશરમેં નહી કોલક સચે કયાપુખ.
હંગલીયાં ઉઠેંગી વોઆયે મુકરનેવાલે.
ગ્રાલીયાં જૈરકા દેતા હું સુનો તુમ ખામોશ.
મંચલી દેખુ તો ખડે ખાત નકરનેવાલે.
એકતો હુસન બલા ઉસપે બનાવટ આશત.
ધર બીગાડેંગે હજરોંકા સંવરનેવાલે
મુસકર કીસને છોડાઈ હય. ધરીદોં ઠોકી.
સામને મુંતો કરે ખાત નકરનેવાલે.
દાગ કહતે હય. જુન્હે દેખીયે વો જૈઠે હય.
આપકી જાનસે દુર આપપે મરનેવાલે.

ગજલ.

હમ આગર ઉનકા યુલાયે તો યુલાયે કેંઉકર.
વો હંય મજબુર જો આયે તો વો આયે કેંઉકર.
એલી કયા મંચ હું કે આતે નહીં હંય હુકમ મુજે.
અપને પહલુસે વો દુશ્મનકા ઉઠાયે કેંઉકર,
જાન જાતી હય કીસીકી તો કોઈ મરતા હય.
આગઈ તુમકા મેરી જાન અદાઆ કેંઉકર.
કોન કહતા હય. કે ઉનકા નહીં ઉલખત મેરી.
ખાતજો દીલકી હય. વો ઉસકા ખતાયે કેંઉકર.

સો રહે હંચ વો શયે વસત મેરે પહલુ મેં.
 દીવ ગવારા નહીં કરતા હય. જગાચે કેઉકર.
 આજ મહશરમે કોઈ. કામ નહીં આતા હય.
 ખાત બીગડી હુઈ બતકાવો બનાયે કેઉકર.
 કોઈ તરકીબ સમજમે નહીં આતી શૈદા.
 ઉનકે દરખાંકા ખુસાયે તો ખુસાયે કેઉકર,
 ગજલ.

પુછતે હય વો શયે વસતમે કયા હોતા હય,
 હાય કીસ તરફ બતાવું જો મગા હોના હય,
 તેરે બીમારકી હાલત નહીં દૃષ્ટી જતી.
 સન્નતો ચેહ. હય કે. ગમે હીજર ખુરા હોતા હય,
 ખીબી લે નાસેહે નાઘન કીસી દીનતો શરાબ.
 એક ચુલ્લુમેંથી કુછ મરદે ખુદા હોતા હય,
 સીપે જન્નતમે ચલે બપંગે મકતુલ તેરે.
 મરતખા ઉસકા શાહીદાંસે સેવા હોતા હય,
 વો નહીં જાતે હંચ જતી હય મેરી જાનેહઝી.
 દમ જુદા હોતા હંચ યા. યાર જુદા હોતા હય.
 લીલ્લીકીસ કમદ વો કહતે હંચ યહ નાદીમ હોકર.
 દીવ દુખાના કીસી બે કસકા ખુરા હોતા હય,
 સખરકર સખરન વખરા શયે પ્રકત વહશી.
 રન્જકે બાદમે રાહત કામજા હોતા હય,

ગજલ તોફીક સાહબ.

સરે મહશર કીસીકી યાદગ મત લેક જાતે હય,
 કેયામત હય. કેયામત હય. કેયામત લેકે જાતે હય,
 બતાયેં કયા કે મરગે નામુસદી કયસી હોતી હય,
 ઉન્હીસે પુછીયે જો દીલમે હસરત લેકેજાતે હય,
 અદમકે જાનેવાલે મુંછુ પાલેતે હય કેહ અપના.
 ખુદા જાનેકે વોકયા. કયા નદામત લેકે જાતે હય,

तमाशादीहनी हय द्रष्टु आकर आभपरतुझी.
शहीद ना जकी येडुआप भैयत वेंक जाते हय,
गजल.

तुममें ये वीरागो क्या. नहीं ऐतना कोई.
भैयले दीनसे अन्नग आरे तमना कोई.
कैसी सुजरी शये येतायी ये शोड येताय.
हाय छतना ली नहीं पुछने वाता कोई.
तुतोये तीरे नजर कामकीये आ अपना.
हुं वैगा मेरा हीन आप बडाना कोई.
सोंकहीदरया. क्या मुनदसीरे यशमे कहीम.
क्या नया जोरहवा प्वाह तमाशा कोई.
मेरी कीमत जे मुझे छुडन भीटाती तैझीक.
क्या मेरे नकसे तमनाको भीटाता कोई.

कवाली.

मेरी तुरमत पे मुझे सरेके अगर आयेंगे आप.
हुशर तक प्वाये परीशां मुजडा दीपत्रायेंगे आप.
मुनक अक्षों आंठ सायेदुरा आ दीपत्रायेंगे आप.
आंठनी छीट डे गी छुट तारे नीकत आयेंगे आप.
कडोही रीजवांसे येही इतकुत सपन वां ली हय,
जोर क्या जगत में रमा हय जे दीपत्रायेंगे आप,
द्रष्टुकर जुलक उनसे कहते हय हवा. प्वाहाने ईशक.
क्या, छिंदी दामनसे दीवकी आग लडकयेंगे आप,
नसत मे. जग रंग येदुरेका. हय जरद आप्णे हय सुरम.
दुजरते दीवही जर में कीया रंग दीपत्रायेंगे आप,
क्या नीदामतकी हय हाजत भय हु मुजरीम, तु करीम,
द्रष्टुकर दरया तेरी रहमतका लहरायेंगे आप,
दुजरते गम दीवमेरा धर आपका हय, आर्जये,
पर भय येसाभां. बडोतहु आंके क्या पायेंगे आप,

કોઈ ઈચ્છા આજ હી છોડી નહી બહરે અમીર,
કલ જે આયેગા વો તો કીસ તરહ તડપાયેગે આપ,

ગજલ.

ખુદા દિખાવ્યા કીસી યુવવ્યે જરકી સુરત.
શેયુક્તા દીલદો કીસી નવબહારકી સુરત.
કહાં હય દારે કનામેં કરારકી સુરત.
નમુદે ઉમર હય બરેકો શરરાકી સુરત.
ગરંગે સખજ હય આજદ બાગે આલમમેં.
હય એક અપની ખેત્રાં ચૈર બહારકી સુરત.
શરીકેદ્દન કોઈ તમામ ઉમર હુવા.
જલાકીયામેં ચીરાગે તજરકી સુરત.
ફેરકે યારને મુરદા બના દીયા ચૈસા.
મકાનભી નજર આયા મજરકી સુરત.
ન. છેડ ચૈદીલ ઉનહેં ગાલીયાં હય મુપેધરી.
બરસ પડેં ગીવો અબરે બહારકી સુરત.
ખુશા અમીરવો મુનઈમ કે હોકદા લતમંદ.
ઝુકાવ્યેં સર શજરે મેવાહારકી સુરત.

ગજલ.

સાકીયાદેતુ મયે રહે દીખ થોડીસી.
બેવફા ઉમર કરે ચૈરવફા થોડીસી.
હમ તો ઉસ આંખ કે હય દેખનેવાલે દેખે.
જસમેં શોખીદો બદોત ચૈર હયા થોડીસી.
વાદચે ગૈરમે કયા હોતી હય જલદી ઉનકો.
હાથ ઘો ફાલતે હય મલકે હિના થોડીસી.
પડલે ખુતખાનો કેસીજ દોસે તો દુરસલ હોતે.
જાકે મસજીદમેંભી કરલેગે દોઆ થોડીસી.
મરગે ફરહોદપે હસરત સે કહા શીરીને.
ઉમર આશકહીકો દેતા હય ખોદા થોડીસી.

ਘਾਟੇਮੁਰਦਨ ਮੇਰੀ ਮਰਕਦੀਏ ਅਨਾਏ ਰਵਜ.
 ਆਈ ਅਤੀ ਰਹੇ ਫੁਨਯਾਕੀ ਛੁਘਾ ਥੋਈਸੀ.
 ਫਾਗ ਧੋਡੁ ਮਧ ਫੁਧ. ਧੇ ਸਾਗਰ ਫੁਧ. ਕਫਾਂਕੀ ਥੋਘਾ.
 ਧੀ ਧੁਫਾ ਕੇ ਫੀਧੇ ਐ ਮਰਦੇ ਧੁਫਾ ਥੋਈਸੀ.

ਕਵਾਲੀ.

ਫੁਮੇ ਆਪੀ ਰਹੈ ਲਾਭ ਨਜ਼ਰਾ ਕਰ ਲੇਨਾ.
 ਧੁਫਾਸੇ ਕਾਮ ਪਠਾ ਹੈ ਧੁਧੋ ਅਧਰ ਲੇਨਾ.
 ਅਥਾ ਹੈ ਤੁ ਤਰਫੇ ਕਾਘਾ ਫੁਧ ਐਫਾਭ.
 ਐਫੈਰ ਰਾਫੁਮੇ ਆਧੇ ਤਵਾਫ਼ਕਰ ਲੇਨਾ.
 ਪੁਕਾਰਤੇ ਫੁਧ ਧੇ. ਕੁਧਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮਕਤਬਮੇ
 ਰਹੇ ਫੁਧ ਐਤ ਫੁਮਾਰੀ ਫੁਧ ਅਧਰ ਲੇਨਾ.
 ਮਰੀਫੇ ਗਮਕੀ ਐਧਾਫਨਫਾ ਫੁਧ ਫੁਧੇ ਧੋਲਵਾਰ.
 ਕਫਾ ਕਫਲਸੇ ਕੇ ਅਫਕਰ ਫੁਧ ਅਧਰ ਲੇਨਾ.
 ਧੋਡੁ ਫੀਰੇ ਗਮਫੇਧੇ ਕਫਲੀ ਫੁਧ ਲੇਗੇਫਾਫ਼ ਫੁਧਕੀ.
 ਐ ਫੀਧਪੇਕਫਫਲ ਮੇਰਾ ਫੋ ਤੋ ਫੁਧ ਫੁਧਰ ਲੇਨਾ.
 ਨ ਫੋਫ਼ ਸ਼ਾਮਸੇ ਐਫੀਧਫਧੇ ਫੀਰਾਕਮੇ ਫੁਧ.
 ਅਫਲੀਫਾ ਰਾਫਫੀ ਸਾਰੀ ਪਫੀ ਫੁਧ ਮਰ ਲੇਨਾ.
 ਫਫਫਕ ਮੁਧਸੇ ਕਫੇਫਲ ਨੀਫਕਫ ਪਫੇ ਨ ਅਧੀਰ.
 ਅਫਫਾਫ ਐ ਫੁਧਫ. ਫੋਫੇ ਫੀਧਪੇ ਫਾਫ ਫੁਧ ਲੇਨਾ.

ਗਯਲ.

ਐ ਫੁਧ ਮੁਧੇ ਸੋਧਧ ਫੇਰੇ ਫੁਧੇ ਮੀਫਾ ਫੁਧ.
 ਧੋਡੁ ਫੁਧ ਮੁਧੇ ਕਫਧਧੇ ਫੁਧ ਅਫਰ ਨਫੀ ਮੀਫਫਾ.
 ਕਧਾ ਫੀਰਫੀ ਨੀਧਾਫੇਸਿ ਮੁਧੇ ਕਫਫ ਕਫੇਧੇ.
 ਅਧ ਅਫੇ ਅਫਾਂ ਕਧਾ ਫੁਧਫੇ ਅਧਰ ਨਫੀ ਮੀਫਫਾ.
 ਫੁਧ ਫੁਧਫ ਕੇ ਮੀਫਫਨੇਸੇ ਨ ਮੀਫਫਨਾਫੀ ਲਫਾ ਫੁਧ.
 ਫੁਧ ਫੀਧਫੀ ਫੇਰਾ ਮੁਧਧੇ ਸੀਫਧਧਰ ਨਫੀ ਮੀਫਫਾ.
 ਅਫ ਆਫ ਕਫੁ ਫੁਧਸੇ ਅਫਾ ਫੋ ਨਫੀ ਫਾਧੇ.
 ਧੋਡੁਧ ਮੇ ਫੁਮਾਰੇ ਫੀਧੇ ਮੁਧਫਰ ਨਫੀ ਮੀਫਫਾ.

ગજલ.

એરે કુચેમે વેા કીન શોખીયોસે જ બખ ઠહરે.
બડે બહકર થમે દમભર ચલે ચલકર જરા ઠહરે.
તગાકુલકી નહરી આજ કાતીલ પ્રેસલા ઠહરે.
નહીં તલવાર તો ફીકરા કોઈ ચલતા હુવા ઠહરે.
તસલી દીલકા જે દેતેહય કેસે લોચ હય યારખ.
જગરહી જખ નહરે તો જગરપર હાત કયા ઠહરે.
મસીકો ખીજર જો ચકતા હય દોને હય તો જખ જન.
જે દીલ ગીરતા હુવા સંભલે જે દમ જતા હુવા ઠહરે.
મજ ચકખ નહીં કુનયાં કા ઝહેદ તુને કુનયામે.
કબી તો બાદનો શીફી બી એ મરદ ખુદા ઠહરે.
મતાયે શોક બી હય. માયયે લલકત બી રખતે હય
અગર લીજે તો કુછ સોદ હમારા આપકા ઠહરે.

કવાલી.

યા તો ઐસી નેહરખાની મુજપે યા કુછબી નહીં.
ઈખતેદાહી ઈખતેદાથી ઈન્તેહ કુછબી નહીં.
દખ કર તસવીરે યુસુફ કહેદીયા કુછબી નહીં.
આપહી સખ કુછ હય ગોયા દુસરા કુછબી નહીં.
સૈકડોં દી ઝીડકીયાં મુજકો હજારોં બાલીયાં.
ઐસી દીર કહેતે હો મૈને તો કહા કુછબી નહીં.
મુનકે હાલે દીલ મેરા રખતે હય વેા કનોં પે હાત.
હાય ઈસ અન્દાજસે ગોયા સુના કુછબી નહીં.
તુમ અગર બે દાદગર હો તો ખુદા હય. દાદ ગર.
મે નસનજે પુરશીસે રોજે જગા કુછબી નહીં.
બે ખુદી હય વસલમે યા છાઈ હય તેરી હયા.
દખતા સખ કુછું લેકીન મુજતા કુછબી નહીં.
તુને કસ્ટામે અજલ મૈરોંકા કયા કુછ દેદીયા.
દામ હય મુકુરમ કસકે નાનકા કુછબી નહીં.

ਗਯਾਵੇ.

ਹੁਸ਼ ਤਰਫ਼ ਤੇ ਤੁਮ ਮੁਝਸੇ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਘੜਾਏ।
 ਆਨੁਰਾਗ ਧੁੰਡੀ ਤੁਮਸੇ ਅੰਦੁ ਛੋਟੇ ਮਯ ਛੋਟੇ।
 ਵੇ ਗੈਰੇ ਈਸਾਹੀ ਨੇ ਆਏਤੋ ਸਾਫ਼ ਛੋਟੇ।
 ਵੇ ਦਰ ਨਹੀ ਹੁਸ਼ੀਰੀ ਤਪੀਆਂ ਸੇ ਦਵਾ ਛੋਟੇ।
 ਛੋਟੇ ਛੁਟੇ ਕਰਮ ਯਾਦ ਰਖੀਆਂ ਪੇ ਘੜਾਏ।
 ਉਸ ਯੁਤਰੀ ਘੜਾਏ ਯਾਦ ਤਪੀਆਂ ਤੋ ਮਯ ਛੋਟੇ।
 ਦੁਸ਼ਨਾਮ ਸੇ ਯਾਦ ਮੁਨਾ ਤੇ ਛੋਟੇ ਛੁਟੇ।
 ਕੁਝ ਮੁਸੇ ਛੁਟੇ ਛੀ ਨੀਕਲ ਯਾਦ ਤੋ ਕਯਾ ਛੋਟੇ।
 ਧੁੰ ਆਧਿਏ ਤਨਾਫ਼ਾ ਸਾਧੇ ਵਾਦ ਮੇਰੇ ਧਰਪਰ।
 ਛੋਟੇ ਯਾਦ ਅੰਦੁ ਦੀਲਮੇਂ ਨਾਮਾਂਘਿਮੇਂ ਛੁਟੇ।
 ਕੁਝ ਕਹੇਤੇ ਛੁਟੇ ਵੇ ਛੁਟੇ ਕਰ ਕਾ ਸੁਧੇ ਧਰਮ।
 ਅਛਾਛ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਹੀ ਮਰਨੇਕੀ ਦਾਅਮਾ ਛੋਟੇ।
 ਪਛੁਟੇਕੀ ਸਮਝ ਸੋਧਕੇ ਹੋਨਾ ਦੀਲ ਉਸਕੇ।
 ਅਧ ਛੋਟੇਕੇ ਹੁਸ਼ ਤਰਫ਼ਸੇ ਐ ਸੋਧ ਨੀਲਾਛੋਟੇ।

ਕੰਘਾਵੀ.

ਛੁਟੀ ਯਾਦ ਸਾਧ ਨਹੇ ਫ਼ੀਰ ਛੋਟੇ ਘਰੇਲਾ ਕੀਲਪਰ।
 ਛੋਟੇ ਯਾਦ ਛੁਟੇ ਮੁਝ ਐ ਦੀਲੇ ਸੋਧ ਕੀਲਪਰ।
 ਯੁਤਰਮ ਕਰੇਤੇ ਛੋਟੇ ਪਰ ਈਲਾ ਤੋ ਘੜਾਏ ਮੁਝਕੇ।
 ਸਧਰ ਮੇਰੇ ਦੀਲੇ ਮੁਝ ਤਰਫ਼ ਪਛੋਟਾ ਕੀਲਪਰ।
 ਕਹੇਤੇ ਛੁਟੇ ਛੋਟਾ ਗਰ ਛੁਟੇ ਮੇਰੇ ਛੁਟੇ।
 ਦੁਸ਼ਨਾਮੇਂ ਕੀਲਪਾ ਫ਼ੀਰ ਯੁਤਰਾ ਛੁਟੇ ਕੀਲਪਰ।
 ਮਾਂਗਤਾ ਛੁਟੇ ਨੇ ਦੀਲਾਧਨਾ ਤੋ ਵੇ ਯੁਤ ਕਹੇਨਾਧਨ।
 ਕਥੇਕੇ ਛੁਟੇਕੇ ਧਰੇਕੇਕੇ ਤਕਾਯ ਕੀਲਪਰ।
 ਫ਼ੀਰਗਾ ਦੀਲ ਸਾ ਘੜਾਏਕੀ ਯਾਦ ਕੁਰਕੇਤਮੇਂ।
 ਫ਼ੀਰ ਕਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਯਾਦ ਨੇਮੇ ਘਰੇਲਾ ਕੀਲਪਰ।
 ਮੁਝਲੇਰੀਯ ਦੁਸ਼ਨਾਮੇਂ ਵੇ ਛੁਟੇਕੇ ਮੇਰੇ।

સચ્ચ બતાવોંકે દીલ આયા હય તુમારા કીસ પર.
સુદતમેં કરતે હો કેઉ અચની જવાની ખર બાદ.
નાજ કુછખૈર હય તુમ હોગયે શેદા કીસ પર.

ગજલે.

બુઝ હરફે વફા કુછ ન બતાયા મેરે દીલ કો.
અચ્છા સબક ઈશક પઢાયા મેરે દીલ કો.
તીરે નીગહે નાજપે લો દુખો લો દીલ હય.
ક્યા ઈશકને ઝનડેપે ચડાયા મેરે દીલ કો.
કુછ સખરબી ઐ ખાલીકે અકખર દીયા હોતા.
મસકન જે બલાવોં કા બનાયા મેરે દીલ કો.
હય સાફ ખુતો ઈસમેં કદુરત નહી મુતલક.
આઈના ખુદા નેહી બનાયા મેરે દીલ કો.

કવાલી.

દીલ કે લેને સે હમારે તુજકો હાસીલ ક્યા હુવા.
મર મીટ ઈસકે સીવા ઐ તેગે કાતીલ ક્યા હુવા.
બાદ મેરે રહેમલી આયા તો ક્યા ઐ બેવફા.
મૈને માના કખર પર બી આયે હાસીલ ક્યા હુવા.
દિર્જમેં કીસ ખરક વશકે બડગઈ ઐસી તડપ.
સુજ તરીખ હૈ ઈસકદર કેઉં તુજકો ઐ દીલ ક્યા હુવ
અબ લોહું રેતા હય હરદમ દીદયે જખમે જીગર.
આંખસે અપને તો દુખો હાલેબીસમીત ક્યા હુવા.
જસકી દુરકતને કુંયેં ઝંકવાયે હય ઉશાક કો.
લો મેર. યુસુફ લકા જે હરા શમાયેલ ક્યા હુવા.
કટગયે લાંખોં ગલે મહદીલમેં તેગે રશકસે.
હાય મેરા ઉનકી ગરદનમેં હય માયેલ ક્યા હુવા.
હુર રશકે રવજયે રીજવાં હય કુઆ ચારકા.
હમ નજતેજ વહાં પહોંચે તો હાસીલ ક્યા હુવા.

મગલ.

ગૈરબી મેરી તરહ કરતે હંય આંહે કેઉ કર.
 મંચબી દેખુંકે પલટતીહંય નીગાહે કેઉ કર.
 ન દીલા સા ન તસલ્લી ન. તશક્કી ન. વક્.
 દોસતી ઉસપુતે બદપુસે નીલાવે કેઉ કર.
 જરે દીવાર કબી ઝાંકડે તુમ દેખ તો લો.
 નાતવાં કરતે હંય દીલ થામકે આંહે કેઉ કર.
 આહકા નામ જખ આતા હય ખીગડ જતેહો.
 વો તરીકા તો ખતાદો તુમહે આંહે કેઉ કર.
 શરમસે આખ મીલાતે નહીં ઉનકા દેખા.
 પાર હોતી હંય કલેજમેં નીગાહે કેઉ કર.
 દરદ મન્દોસે કહીં જખતો ફેગાં હોતા હય.
 ચુપકે ચુપકે તેરે ખીમાર કરાહે કેઉ કર.
 ગયરકી આહકા દમ લરતેહો તુમ કયા જનને.
 નાવે કીસતરહ કીયા કરતેહંય આંહે કેઉકર.

કવાલી.

જખ આખ ઉસ શાહેખુખાં પર પડી હય.
 નીગહ તકદીર ખન ખન કર લડી હય.
 લયે જનાયે મીસી કી ધડી હય.
 તો સૌસન કીસલીયે ફુલી ખડી હય.
 કલીકા બાગમેં છેડા હય કીસને.
 સખ ચેહ. મું લપેટ કે પડી હય.
 શયે ગમ મુજસે બૈઠા જયે કીઉકર.
 તેરી તસવીર તો આગે ખડી હય.
 લીયા હય બોસઅે કાતીલ લપટ કર.
 લડાદી જન જખ કીસમત લડી હય.
 લીપટકર સોતી હય રૈજ ઉતસે ચાટી.
 યે મેરી જનકે પીછે પડી હય.

નીગહ જાયે કહાં સીનેસે ઉઠકર.
 યહીં તો હુસનકી દોલત ગડી હય.
 ધડકતે દીલકા રખવો જખમેં તુમ.
 કાઈ પુછે તો કહદે ના ધડી હય.

ગજલ.

ખડે મજસે શયે વસલ દીલગી હોગી.
 વોં હંસતે હોગે હયા ઉનકા કાસતી હોગી.
 ખોદા ઈબી ખુતે કાફીર અગર તેરી હોગી.
 ખતા મોઆફ ન ખન્દેસે ખનદગી હોગી.
 મંચ ક્યા ખતાવું કે સીનેમે ફેઉ ઉભાર આયા.
 જવાની આપકી તાજમ કા ઉઠી હોગી.
 વો પુછતે હંચ અજબ ભોલેપનસે વસલ શખ.
 કે ઝાઝ રાતોસે ચેહ રાત કુછ ખડી હોગી.
 યહાં હસીનેસે હય ઈજતનાખ ઝાહેદ કા.
 મીલી ન હુર વહાં બી તો દીલ લગી હોગી.
 ખુરાઈયા મેરી હોતીથી મંચજે આ પહોચી.
 અદુસે બોલે ખડી ઈસકી જાંદગી હોગી.
 ઉભરકે કહતેહંચ જોખન ચે તંગ મહરમ સે.
 ખુપી છુપી નહી અખતો ખુલી ખુલી હોગી:

કવાલી.

હમેં ઉનસે ઉનહે ગૈરેસે ઉલફત હોને વાલી હય.
 હમારે ઉનકે દીલકી એક હાલત હોને વાલી હય.
 મીસાલે સુખહ કુછ ફક ફક હય શમે વસલકા ચેહરા.
 ચે આમદ હીસે જ હેર હય કે રખસત હોને વાલી હય.
 ઉઠો રીન્દા ચલો જલદીસે મૈખાને મેં સખ મીલ કર.
 સુના હય શેખજી કી આજ દાવત હોને વાલી હય.
 ઉભરને વાલી સખ ચીજે ઉભર આયિં એ જાલીમ.
 જવાની આને વાલી હય ક્યામત હોને વાલી હય.

ਓ ਮੇਰੇ ਦੀਵੇ ਦੀਵੇ ਦੇਖਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਮਹੇਸ਼ਰ ਮੇ.
ਓਨਹੀਂ ਤੂੰ ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸਾਫ਼ਾਈ ਹੋਨੇ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੇ.

ਗਯਲ.

ਮਧ ਹੁੰਦੇ ਗੁਲਜਰ ਹੁੰਦੇ ਸਾਡੀ ਹੁੰਦੇ. ਧਰਾ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.
ਕੁਛ ਹੋ ਤੇਜ਼ਾ ਸੀਕ ਨੇਸੇ ਤੇ ਅਫ਼ਰ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.
ਕੁਝ ਅਲਾ ਓਸਕੇ ਹੁੰਦੇ ਭੁਲਾਏ ਤੇ ਅਫ਼ਰਾਮ ਭੁੰ ਮਧ.
ਅਨ ਦੇਵ: ਭੁੰ ਤੇ ਓਸ ਸੋਘਕੀ ਤੁਸਵਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਭੁਪਕੇ ਵਾ ਰਸਕੇ ਪਰੀ ਗੈਰਕੇ ਧਰਮਤੀ ਹੁੰਦੇ.
ਭੁਟੀ ਭੁਟੀ ਭੁਓ ਭੁਮੇ ਭੀ ਅਫ਼ਰ ਪਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਕੁਝ ਭੁਨੁੰ ਅਫ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਓਸਕੇ ਗੁਲੇ ਆਰੀਜ਼ਕੀ ਅਫ਼ਰ.
ਤੇ ਭੁਲੇ ਦੇਖੀਏ ਭੁਫ਼ ਰਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੇ ਸਾਫ਼ਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਲਮੇਅ ਅਫ਼ਰਾ ਕਾ ਭੋਲਾ ਭੇ ਕੀਯਾ ਭੇਨੇ ਤਲਭ.
ਕੁਝ ਓਸ ਸੋਘਕੇ ਕੁਝ ਭੇਰੀ ਕੁਝ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.
ਦੀਵਕੇ ਪਛਤਾ ਮੇਂ ਨਗਾ ਓਸਕੀਏ ਦੀਵੇ ਮਧੇ
ਤੇ ਯੇਧ ਕੁਰਕਤਮੇਂ ਅਨੀਸੇ ਸਮੇਂ ਤਨਫ਼ਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਸਮੇਂ ਕੁਰਕਤ ਤੇ ਭੇ ਅੰ ਮੁਸ਼ਤਰੀ ਅਫ਼ਰੇ ਯੇ ਭੁਮ.
ਕੁਝ ਤਫ਼ੇ ਅਨਫ਼ਰੇ ਕਾਤੀਭ ਭੁਮੇਂ ਨੀਵ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.

ਕਵਾਲੀ.

ਭੁਫ਼ਾਨੇ ਦੀਵਕੀ ਸਾਫ਼ਾਈ ਕੁਝ ਪਧਾਰੀ ਅਨਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਦੀਵਕੀ ਹੁੰਦੇ ਨੀਗਫ਼ ਅਧਨੀ ਯੇਫ਼ ਸੀਨੇਕੀ ਸਾਫ਼ਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਕੀਯਾ ਹੁੰਦੇ ਗਰਫ਼ ਕੁਨਫ਼ਨਕੇ ਤੇਫ਼ਾਈ ਰੰਗੇ ਓਸਕੇ.
ਕੁਝ ਕੁਝ ਫ਼ਸਤੇ ਕੁਛਰਤਨੇ ਯੇਫ਼ ਰੰਗ ਗਤ ਭੁਧ ਅਨਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਤੇਫ਼ਾਈ ਰੰਗਕੀ ਓਲਫ਼ਤਮੇਂ ਨਰਦੀ ਐਸੀ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.
ਤਨੇ ਲਾਗਰਕੀ ਫ਼ਰ ਰੰਗ ਮੀਸਵੇ ਨੰਭਰੇ ਤੇਫ਼ਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਨਹੀਂ ਅਧਤਾ ਮਧਰ ਧਨ੍ਧਾਂ ਤਧੀਅਤ ਤੰਗ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.
ਸਮੇਂ ਕੁਰਕਤ ਮੇਂ ਪਧਾਏ ਨਹਰ ਯੇ ਦੀਵਕੇਂ ਸਮਾਈ ਹੁੰਦੇ.
ਗੁਮ ਹੁੰਦੇ ਸਾਰੇ ਆਲਮਕੇ ਸਾਫ਼ਾਈ ਕੁਝੀ ਅਫ਼ਰਾਸਾਂ ਮੇਂ
ਲਮੇ ਨਾਭੁਕ ਯੇ ਲਾਫ਼ੀ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ਸੇ ਭੇ ਆਈ ਹੁੰਦੇ.

નહાલે કામતે જાનાં મેં આયા નારે નીસતાંકા.
મગર સદહૈંક હય ઉસતક નહીં અપની રસાઈ હર
અગરમેં મરગયાતો યે સત્તા લાસેસે આવેગી.
મેં આશક ઉસકા હું જીસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગગલ.

ફીરી ચશમે જુતે બેપીર દેખો.
હમારી ગરદીશે તકદીર દેખો.
એશારા કર રહે હય હમસે ગેસુ.
પડેગી પાંઉમેં જાન્યાર દેખો.
તુમહેં હય તોક મીતતકા ગીરાંબાર.
હમારે પાંઉકી જાન્યાર દેખો.
નહીં યે ગરદે દામન સુરખ નજબા.
લોહુ મેરા હય. દામનગીર દેખો.
જખાને શમાક લેતા હય બોસે.
ફીરી હય. કીસમતે ગુલકી ગાંધુ દેખો.
કહા ઉસ શોખને ચમકાકે ગેસુ.
યે જોહર દાર હય શમંશીર દેખો.
સર આંખોંસે ચલો યે મુશતરી જલદ.
બહારે શેજયે શખ્ખીર દેખો.

• કવાલી.

લાયક ગઈ કમર ઉસકી તો દીલને ખાઈ ચોટ.
હતા બે જુલફ હુઈ ચોટપર લગાઈ ચોટ.
કમરકે ઈશકમેં હમને જાગરપે ખાઈ ચોટ.
ચેહી સખખ હય બે દેતી નહીં દેખાઈ ચોટ.
મુકાબીલ આઈના આયા તો મુંકા ફેર લીયા.
કડી નીગાહ બે દેખી તો કયા બચાઈ ચોટ.
બઠાકે રૂતબા ધટાયા ગજબ કિયા કાતીલ.
ગુઠકાકે સરકા કમરકી અબસ લગાઈ ચોટ.

ફસુરદા દીલ હું મગર ફસલે ગુલ તો આને દો.
 ઉલસ હી આયેગી પીછલી દબી દબાઈ ચોટ.
 જો વકતે કલ્લ ઉઠા હા લ. ખુલ ગઈ વો બાન.
 ઉલસેકે ગુનચે કે માનીન્દ મુસકુરાઈ ચોટ.
 અમીર દરદે દીલેસંગ કોહકન સમજ.
 લગાકે સરપે જો તે ગંકે આજમાઈ ચોટ.

કલાલી.

ઈસ શાનસે વો ખરકે વશ આતા હય ઈધર આજ.
 ગુલનાર કુપટોસેબી ઉડતે હય શરર આજ.
 હોતા હી તો હય ફૈસલયે ગરદનો સર આજ.
 વો કલ્લપે મય મરગ પે બાધે હયે કમર આજ.
 જો જતે હય આહીસતા નજકતસે વો લેકીન.
 દોડી હુઈ જતી હય ખુશી ગૈર કે ધર આજ.
 જનતમેં કરીમાસે કહેજે ચેહ ફરીશતે.
 બાયેથે જો કલ નખલ મીલે ઉન્કે સમર આજ.
 ફીસશાનસે બેઠે હય સરે ખજમ વો આકિ.
 જરદોમેં હય ખુરશીદ ચીકા રોમેં કમર આજ.
 બેગાને હુયે નજઆમે જતને થે યગાને.
 આંખે જો ફીરી ફીર ગઈ આલમકી નજર આજ.
 શાયદ ફીસી દીલ ખર પર અમીર આહી ગયા દીલ.
 કંઠ હાયેસિ થામે હુયે ફીરતેદો જગર આજ.

ગજલ.

હું દીલમેંઠની અબકે અગર આયેગા નાસેક.
 સમજાઈગા એસા કે સમજ જાયગા નાસેક.
 મય ઉસકી ન માનુંગા તો નુકશાન મેસ કયા.
 મેરી જો ન માનેગાતો પય તાયેગા નાસેક.
 આતા હય મેરેપાસ તો આનેદો ન રોકા.
 દો ચાર ધડી બેઠકે ઉઠ જાયગા નાસેક.

પહોં ઉસે દેખ ચેહ કહેના મેરા માને.
 ફીર મેરે સર આખોપે જે ફરમાયગા નાસેહ.
 સુનકરમૈં નસીહત તહી લાતા જે દર રત.
 ઈત્ના હય મુજે ધીયાનદે જલ જાયગા નાસેહ.
 રોના જે મંચ છોડુંગા તો તડપુંગા મુકરરર.
 બેકાર તો મુજસે ન રહા જાયગા નાસેહ.
 આયા હય અગર સાહબતે રીંદા જે તો બેટે.
 ધખરાકે અમીર આપહી ઉઠ જાયગા નાસેહ.

ગજલ.

હુસને મુતલકકા અજલકે દીનસૈ. મંચ દીવાના થા.
 લામકાં કહતે હંચ જીનંદા. વો મેરા કાશાના થા,
 દીલકા હાડીમ જાનકા માલીક ગમે જાના ના થા.
 મહેમાં જીસકા મંચ સમજતા થાવો સાહેબ ખાના થા.
 ક્યા. હુવા ઈન્કાર અગર ઈસારા મુસા પર હુવા.
 ચેહ. કમાવે શોક થા. વો નાજે માશુ કાના થા.
 દાર પર ચડકર અનલ હક જે કહા મન સુરને.
 વોલી એક તેરા કરીશમા હીમ્મતે મરદાના થા.
 સુન લીયે હો દરદ જીસને હોગયા સરમસતે ઈશક.
 ચશમે અપ્રસું સાજકા અપ્રસું મેરા અપ્રસાના થા.
 વસલ હોતા દીસ તરફ ખીતવત કહાં દી રા તંદા.
 ફુલ થે નરગી સંડ રખે. શમા થી પરવાના થા.
 આજમા દેખા ઉસે. સોખાર હમન જે અમીર.
 આશનાસે આશના. બેગાનેસે બેગાના થા,

ગજલ.

યહે આપ્રતાબ હય ગરમ ઉસકી કીબરાઈકા.
 ક જરરા. જરસે. હય. આઈના ખુદ તુ માઈકા.
 જમા ને બાર કે હસીનો ક્યુંન. જાન દે ઉસપર.
 ચગ્ગન ઉસીસે તે! સીખા હય દીલ રૂબાઈકા,

પ્રકીર ઉસકી ગલીકા હું મય અજબ કયા હય.
 જે તાજે શાહ હો કાસા. મેરી ગદા ઈકા,
 હયાતો ચેહ. કય. કે સત્તર હજાર પર દેમિં,
 મંગર હય. શોક ઉસે. આલમ આશ નાઈકા,
 ચહું જે દેરકા મય તોડ કર ખુતે પનદાર.
 તો ગુલ ખુતેમે હો અલાહકી દાહા ઈકા,
 તરીકે ઈશકમે ગુમ હો કે પહોચે મન જીલપર,
 નયા ચેહ શસતા સુઝા હમે રેહાઈકા,
 બશરસે હમદે ઈલાહી અમીર કયા મુન્કીન.
 પદાઠ ઉઠાય કહાં હાસલા ચેહ રાઈકા,

ગજલ.

પુરી મુરા દેં દીલ હોકે. કે છુટે મેરા નસીબ.
 ચક્કતા હું અખતો કુચયે કાતીલકા યા નસીબ.
 ઉસ રશકે મહકો હય. ખુદ આર ઇયેં કા શોક.
 ઇન રોજે આઇને કા હય ચમકા હુવા નસીબ.
 વોદીલમુઝે ખુદાને દીયા હય. કે ઇશકમે.
 આયા યહાં જે ગમતો પુકારા ખુશ નસીબ.
 દેખાન એક રંગ જહાને દોરંગમે.
 અમઝા કીસીકા હય. તો કીસીકા ખુરા નસીબ.
 વો. દાગડું નહી હય જે મર હમસે આશના.
 વો દરદ હું મંચ જીસકા નહીં હય. દવા નસીબ.
 ગુજરા મેહે સયામ વોહી ફીર હય મયકશી.
 દરવાઝે મેકદે કે ખુતે ખુલ ગયે નસીબ.
 પંડોચે હય મહેનતોસે દરે યારતક અમીર.
 દેખે અખ આગે હમકા દીખા તા હય. કયા નસીબ.
 કવાલી.

વો મજનું હું મેરા સોદા નહી તદખીર કે કાખીલ.
 કરે તદખીર જે ઈસકી વો હય જન્નત કે કાખીલ.
 હમારા ઠેર જખ દેખા કહા ઉસ નાવક અફગન ને

થે તોદા ખાકકા હય કયા નીશાને તીરંકે કાખીલ.
 એખ દતકા અગર હય શોક ચેલી શત હય બંદેદ
 જખી સીજદે કે લાયેક હો જખાં તકખીર કે કાખીલ.
 જે બોસા જુલફ કા માંગા કહા હંસકર કે ફી ખુતને.
 જેનું અખ બઠ ચલા હય. આપ હંચ જન્નર કે કાખી
 કહીં સર હય કહીં ખાજુ કહીં જનું.
 હમારી લાશ એ કાતીલ નહી નશહીર કે કાખીલ.
 મુમૌવીર બી જે ઉસકા દેખતે હંચ દીલમેં કહતે હંચ.
 બનાધ હકને ફેસી સુરતેં તસવીર કે કાખીલ.
 અમીર અપના દીલે પુરદાગ સુયે કરખલા લેચલ.
 ચે જુલદસતા હય. નજરે રૈજયે શખીર કે કાખીલ.
 ગજલ.

વો ખીગઠે જખ લીયા બોસા ઝગડ કર.
 શીકસતેદાશ દી કીસમત ને લડકર.
 અજલ ને સારે ઝગડેં સે છુડાયા.
 ફરાગત મીલ ગઘ તુરખતમે ગડકર.
 વો મુજરીમ હંચ રીજવાંબી ઉઠાયે.
 દરે જન્નત મે હમ ઈ જે અડકર.
 કહીં જતા હય દીલસે દીશકે મીજગાં.
 નીકલતી હય. નહીં ચે ફાંસ ગડ કર.
 ફરાકે યારમે નફરત હય મયસે.
 અલગ બેઠ હું સાકી સે ખીગડકર.
 કહાં આયા હય મેરે પાસ શીશા.
 નીકાલો બી હસે ગરદન પકડકર.
 અમીર એક શહરે નાપુરસાં હય. વો અજમ.
 વહા તુમ ક્યા બનાવોગે ખીગડ કર.

તમામ શુદ્ધ.

ઈધરબી તો દેખો

અશોક બુલબુલ	૦-૨-૦	અલેક્સેન્ડ્રા હાજરદારતાન રૂ. ૩	
કરીયાદે બુલબુલ	૦-૨-૦	દારતાને અમીર હમજન રૂ. ૨	
નીસારે બુલબુલ	૦-૨-૦	હાતમતાઈ ૭ સવાલ પુરે રૂ. ૧	
સીસા બુલબુલ	૦-૨-૦	રેજનુસોદા યાને ૧૦ મળલીસ ૧	
નગમે બુલબુલ	૦-૨-૦	ગંગનામા મોહમદ હનીફ રૂ. ૧	
બુલબુલે કંવાલી	૦-૨-૦	કિસ્સા બુલબકાવલી ૦-૧૦-૦	
બુલબુલે મહીના	૦-૨-૦	કિસ્સા તોતા કહાની ૦-૧૦-૦	
કીરાંક બના	૦-૨-૦	કિસ્સા યુસુફ બુલેખાં ૦-૧૨-૦	
ગોરીકા બેખન	૦-૨-૦	આદમકીસ હદીસ યાને	
રન્ડીબાબકી એર	૦-૨-૦	અબાસર હીદી ૦-૧૦-૦	
રન્ડીબાબકી હાજર	૦-૨-૦	કિસ્સા ફુસાને અબાયબ યાને	
રન્ડીબાબકી ઈશુલ	૦-૨-૦	અન્નુમનઆરા ૦-૧૦-૦	
અશકમાશુકરી હેડકાઠ ૦-૨-૦		કિસ્સા મલેક મોહમદ એર	
બાબમે કંવાલી	૦-૨-૦	પરીગેતી અફરોજ ૦-૬-૦	
બુનમે કંવાલી	૦-૨-૦	લેલા મળનુ ખાતસવીર ૦-૪-૦	
કલામે દાખ	૦-૨-૦	કિસ્સા તમી અન્શારી ૦-૩-૦	
કલામે અમીર	૦-૨-૦	મોહમદ બુલબરે ગન્નત ૦-૪-૦	
દીવાને બમીન	૦-૬-૦	કિસ્સા મોહમદ હનીફ ૦-૩-૦	
તુ કીપુતલીયાને હુ. અરબ ૦-૬-૦		બુલબરે હુરોની ૦-૫-૦	
ચકુદીકી લડકી નાટક ૦-૬-૦		સુબોકા સીતારા ૦-૪-૦	
આતસી નામ નાટક ૦-૬-૦		શાહાદત નામા ૦-૨-	
ધન્દર સમા ખ તસવીર ૦-૩-૦		સાબાહત નામા ૦-૨-	

* અરેરી ઇતિહાસ, *

મરીદરોંકા કીતામે મળાતે વખત આપના પુરા પતા ય નામ-સુકાન-પોષ્ટ જીલ્લા ઉડદુમે હો યા ગુજરાતી હીંદીમે યા ઈશ્વર સાદ હરફેમિ લીખના આહીયે ખત સાદ ન લીખને કિસ ખતકા માલ યા જવાબ નહીં બેજ જતા હે.

* મીરજા બુકસેલર, કરીરાડ, પોસ્ટ નં ૧૩, મુંબ

